

Memòria de Joaquim Franch

Joaquim Franch i Batlle va néixer a Barcelona l'any 1944. Llicenciat en pedagogia, ja de jove va participar en el moviment escolta. A la segona meitat dels anys seixanta es va fer responsable de la direcció de l'Escola de l'Esplai dins el Servei de Colònies de Vacances de Barcelona. L'any 1969 va començar a treballar a l'Escola Costa i Llobera, capdavantera de la renovació pedagògica, i durant aquest període va guanyar el Premi Balmanya de Pedagogia. Del 1977 al 1983 va impartir classes de Pedagogia a l'Escola Universitària de Formació del Professorat de la Universitat Autònoma de Barcelona. Al 1979 va iniciar una etapa de col·laboració en les activitats de l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament de Barcelona, i un any més tard va ser nomenat director de l'Institut Municipal d'Animació i Esplai. L'any 1981 va entrar a treballar com a tècnic d'Educació i Cultura a l'Ajuntament de Girona, on coordinava el Servei de Recursos Educatius. Va projectar la creació de l'Aula de la Natura i del Taller d'Història de la ciutat, i va ser director de l'Escola d'Educadors en el Lleure. L'any 1985 va obtenir el Premi Artur Martorell. Des de les passades eleccions municipals era regidor de l'Ajuntament de Celrà, on havia fixat la residència, i era també assessor del Centre d'Estudis i Recursos Culturals de la Diputació de Barcelona.

D'ençà de la seva arribada a terres gironines, Joaquim Franch s'havia posat en contacte amb els diferents grups que treballaven en la defensa de la natura i dels espais naturals, i havia dut a terme una tasca decisiva com a catalitzador i reactivador de les seves activitats. Havia intervingut activament en l'endegament dels camps de treball als Aiguamolls de l'Alt Empordà, en la campanya de defensa de les zones humides

del Baix Empordà i en el naixement i consolidació de l'Associació d'Amics de les Gavarres. L'any 1986 va començar l'elaboració d'una col·lecció d'itineraris de la natura destinats a donar a conèixer als escolars diversos indrets d'interès natural amb criteris nous i originals. Mentre s'enllestia el primer llibre d'aquesta col·lecció i apareixia el seu article sobre les Gavarres en el número 122 de la nostra Revista, una mort sobtada se'l va endur enmig de l'estupor general, a l'edat de 43 anys.

Ara, editat conjuntament per la Diputació i la Caixa de Barcelona, acaba d'aparèixer **Els Aiguamolls del Baix Empordà**, primer volum de la sèrie sobre els espais naturals de les comarques gironines. Aquesta obra —preparada i escrita conjuntament amb Ramon Fortià— trenca els esquemes tradicionals de coneixement del medi natural per oferir-ne una interpretació global a través de material didàctic de primer ordre i és alhora una reivindicació raonada i científica dels controvertits aiguamolls de País, amenaçats encara per la febre especuladora. El llibre li ha estat dedicat, en homenatge, pel diputat-president de la Comissió d'Urbanisme i Parcs Naturals.

La nostra Revista, que s'honora d'haver-lo tingut —ni que fos amb el seu últim article— a la llista dels col·laboradors, ha volgut fer memòria d'ell amb aquest **Treball de Redacció** extraordinari, en el qual hem invitat a intervenir l'alcalde de Girona i alguns dels col·laboradors més íntims del pedagog desaparegut. A través de les seves aportacions es dibuixen els trets fonamentals de la personalitat d'en Quim Franch i es posen de relleu els principals aspectes de la tasca que tot just havia encetat entre nosaltres.